

¶ Confessiones factę Regularibus solum approbatis à suis superioribus, & non ab Episcopo, in foro exteriori possunt à Parocho haberi pro non legitime factis . folio .

441 . pag. 1.
¶ Confessiones huiusmodi à Parocho reclamante, iterum possunt fieri coram ipso confitendo ei vnum vel duo peccata ad euitandū litem . fol. 441. pag. 1. & 2.

¶ Cōfessionis integritas est de iure diuino in quo nullus superior potest dispensare: nulla presertim existente necessitate. Ex quo non potest audire peccata tantum reseruata & ab eis penitentem absoluere, & remittere ipsum ad confessorem inferiorem, vt ipse (auditis eius peccatis mortalibus nō reseruatis) ab eis eum sacramentaliter absoluat: quicquid in contrarium dicant Caietanus, Soto, & Doctor Nauarrus . folio .275 nu. 15 . pertotum.

¶ Cōfessio habentis reseruata coram illo qui non habet auctoritatem absoluendi ab illis, debet esse integra, licet solum absoluator à nō reseruatis: nec obstat quòd postea tenetur iterum